

UNIVERZITA KARLOVA
3. LÉKAŘSKÁ FAKULTA

Zuzana Kohútová

Založení soukromé praxe dentální hygieny

Establishment of a private dental hygiene practice

Bakalářská práce

Praha, květen 2025

Autor práce: Zuzana Kohútová

Studijní program: **Dentální hygiena**

Bakalářský studijní obor: **Specializace ve zdravotnictví**

Vedoucí práce: **odb. as. MDDr. Petra Poláčková, Ph.D., MBA**

Pracoviště vedoucího práce: **Stomatologická klinika Fakultní nemocnice Královské Vinohrady a 3. lékařská fakulta**

Univerzity Karlovy v Praze

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou práci vypracovala samostatně a použila výhradně uvedené citované prameny, literaturu a další odborné zdroje. Současně dávám svolení k tomu, aby má závěrečná práce byla používána ke studijním účelům.

Souhlasím s trvalým uložením elektronické verze mé práce v databázi systému Theses.cz a Turnitin za účelem soustavné kontroly podobnosti závěrečných prací.

V Praze dne 28. května 2025

Zuzana Kohútová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala své vedoucí bakalářské práce, odborné asistentce MDDr. Petře Poláčkové, Ph.D., MBA, za její odborné vedení, vstřícný přístup, cenné rady a trpělivost, kterou mi během zpracování této práce věnovala. Její podpora a zpětná vazba pro mě byly velmi přínosné.

Dále děkuji své rodině za jejich neustálou podporu, motivaci a trpělivost po celou dobu mého studia. Bez jejich pomoci a povzbuzení by tato práce nemohla vzniknout.

Obsah

Obsah	5
Úvod	6
1. Teoretická část	7
1.1. Dentální hygiena.....	7
1.1.1. Dentální hygienistka/hygienista a jejich kompetence	7
1.2. Základní pojmy z oblasti podnikání.....	12
1.2.1. Definice podnikání.....	12
1.2.2.1. Podnikání fyzických osob.....	15
1.2.2.2. Podnikání právnických osob.....	19
1.2.3. Podnikání v oboru dentální hygiena.....	20
1.3. Vybavení ordinace dentální hygienistky/hygienisty	24
1.3.1. Technické a věcné vybavení ordinace	24
1.3.2. Hygienické standardy	27
2. Praktická část	36
2.1. Cíl	36
2.2. Materiál a metodika.....	37
2.3. SWOT analýza	39
2.3.1. SWOT analýza pro osobu samostatně výdělečně činnou ..	39
2.3.2. SWOT analýza pro společnost s ručením omezeným	40
2.4. Výsledky	41
2.4.1. SWOT analýza.....	41
2.4.2. Brožura	42
2.5. Založení praxe dentální hygieny jako osoba samostatně výdělečně činná	43
2.6. Založení praxe dentální hygieny jako společnosti s ručením omezeným.....	48
2.7. Diskuse.....	51
Závěr	53
Souhrn	55
Summary	57
Seznam použité literatury	59
Přílohy	66

Úvod

Tato bakalářská práce je zaměřená na podnikání v oblasti stomatologie, a to konkrétně v dentální hygieně. Práce přibližuje založení vlastní ordinace dentální hygieny jakožto samostatného podniku.

Obecně jsou ve zdravotnictví doménou malé a střední podniky, kam se řadí i soukromá ordinace dentální hygieny a tyto podniky tvoří páteř ekonomiky naší země. Podnikání v zdravotnickém segmentu je ze své podstaty považováno za méně rizikový obor pro podnikání, protože po těchto službách je neustála poptávka – zdravotní péče je základní a nevyhnutná potřeba občanů České republiky.

Dentální hygiena je především o preventivních úkonech v dutině ústní. Díky tomu dochází k snížení rizika infekce, zánětu dásní a také prevenci zubního kazu. Mnoho zdravotních pojišťoven poskytuje v dnešní době v České republice preventivní programy, které činí dentální hygienu více finančně dostupnou. Stabilita podnikání ve zdravotnictví je zajištěna právě úzkým napojením na státní sektor přes zdravotní pojišťovny.

Důvodem zvolení tohoto tématu je zájem o založení vlastní praxe v budoucnu a podnikání v oboru dentální hygieny. Vypracování tématu může být inspirací pro všechny, kteří uvažují o zavedení vlastní praxe dentální hygieny a může jim sloužit jako příručka.

1. Teoretická část

V teoretické části je podrobně popsána profese dentální hygienistky/hygienisty, včetně jejich kompetencí, které se odvíjejí od dohledu zubního lékaře. Dále jsou stručně uvedeny jednotlivé úkony, jež dentální hygienistka/hygienista vykonává ve své praxi. Rovněž jsou definovány základní pojmy z oblasti podnikání, včetně právních forem podnikání a jejich výhod a nevýhod. V neposlední řadě je podrobněji charakterizováno podnikání ve zdravotnictví, které vykazuje značnou specifikou.

1.1. Dentální hygiena

1.1.1. Dentální hygienistka/hygienista a jejich kompetence

Dentální hygienistka/hygienista v České republice je nelékařský zdravotnický pracovník, který se specializuje na prevenci zubních onemocnění a udržování ústní hygieny. Její/jeho práce zahrnuje širokou škálu činností, které přispívají k celkovému zdraví pacientů. Legislativní vymezení kompetencí dentální hygienistky/hygienista popisuje § 16 Vyhlášky č. 55/2011 Sb. o činnostech zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků – znění od 1.7.2022. Tato vyhláška stanovuje různé úrovně kompetencí, které dentální hygienistka/hygienista může vykonávat, a to v závislosti na dohledu indikaci ze strany zubního lékaře [1].

1. Kompetence bez odborného dohledu a bez indikace

Dentální hygienistka/hygienista má právo provádět určité činnosti, které nevyžadují odborný dohled ani indikaci ze strany zubního lékaře. Sem patří zejména edukace pacientů o správné ústní hygieně, prevenci zubního kazu a zdravém životním stylu. Tyto aktivity jsou zaměřeny na

zvyšování povědomí pacientů a podporu jejich aktivní účasti na udržování zdraví ústní dutiny [1].

2. Kompetence bez odborného dohledu, ale na základě léčebného plánu

Podle vyhlášky č. 55/2011 Sb. má dentální hygienistka/hygienista v rámci svých kompetencí možnost vykonávat určité úkony bez přímého odborného dohledu zubního lékaře, avšak na základě předem stanoveného individuálního léčebného plánu. Tento přístup umožňuje hygienistce/hygienistovi samostatně realizovat profylaktická a terapeutická opatření, která byla vytvořena ve spolupráci se zubním lékařem [1].

Mezi hlavní kompetence patří provádění preventivních ošetření, jako je odstraňování zubního plaku a zubního kamene, a aplikace fluoridových látek a dalších preventivních prostředků. Tyto úkony jsou klíčové pro udržení zdraví ústní dutiny a prevenci zubního kazu. Dentální hygienistka/hygienista také hraje důležitou roli v edukaci pacientů, kde vzdělává o správných technikách ústní hygieny, jako je čištění zubů a používání mezizubních pomůcek. Poskytování informací o zdravém životním stylu a výživě, které ovlivňují zdraví ústní dutiny, je dalším významným aspektem její práce [1].

Hygienistka/hygienista provádí základní vyšetření ústní dutiny, což zahrnuje hodnocení zdraví dásní a přítomnosti zubního plaku. Na základě diagnostiky zubního lékaře a vytvořeného léčebného plánu pak realizuje specifické úkony zaměřené na zlepšení ústního zdraví pacienta jako je například ošetření citlivého dentinu, odstraňování subgingiválního kamene v rámci nechirurgické léčby, ohlazování kořenů zubů, odstraňování pigmentací a tak dále. Její práce zahrnuje také monitorování pokroku pacienta a přizpůsobování plánů péče podle potřeb a zpětné vazby pacientů [2].

Tyto kompetence dentální hygienistky/hygienisty bez odborného dohledu zubního lékaře na základě léčebného plánu zajišťují kvalitní a efektivní péči o ústní zdraví, přičemž kladou důraz na prevenci a vzdělávání pacientů, což přispívá k jejich aktivní účasti na udržování zdraví ústní dutiny [1].

3. Kompetence pod odborným dohledem zubního lékaře

Dentální hygienistka/hygienista pod odborným dohledem zubního lékaře má širokou škálu kompetencí, které zahrnují různé úkony zaměřené na prevenci zubních onemocnění a podporu ústního zdraví pacientů. Mezi její povinnosti patří provádění činností zubní instrumentárky podle § 40, což zahrnuje asistenci zubnímu lékaři při ošetření dutiny ústní, vyvolávání RTG snímku a další úkoly. Dále je oprávněna provádět aplikace povrchové anestézie, které umožňují znecitlivění dásní před některými procedurami, čímž zajišťuje komfort pacienta [1].

Kromě toho může dentální hygienistka/hygienista měnit gumové příslušenství u fixních ortodontických aparátů. Dentální hygienistka/hygienista může pod odborným dohledem provádět bělení zubů a obdobné estetické úpravy a doporučení ohledně individuálního domácího bělení, což pacientům umožňuje dosáhnout požadovaných estetických výsledků v dutině ústní [1].

4. Kompetence pod přímým dohledem zubního lékaře

Nejvyšší úroveň dohledu nastává, když dentální hygienistka/hygienista vykonává činnosti pod přímým dohledem zubního lékaře, což znamená, že je lékař fyzicky přítomen během výkonu. Mezi její kompetence v tomto případě patří pečetění fisur, což je preventivní zákrok, při kterém se do hlubokých rýh (fisur) aplikuje pryskyřičný materiál, který chrání zuby před zubním kazem [1].

1.1.2. Vzdělání dentální hygienistky/hygienisty v České Republice

V České republice je odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky/hygienisty upravena zákonem č. 96/2004 Sb. o nelékařských zdravotnických povoláních. Tento zákon stanoví požadavky na vzdělání, které musí každý uchazeč splnit, aby mohl vykonávat tuto profesi [3].

Podle § 17 zákona o nelékařských zdravotnických povoláních musí dentální hygienistka/hygienista získat odbornou způsobilost absolvováním některého z následujících vzdělávacích programů:

1. Akreditovaný zdravotnický bakalářský studijní obor pro přípravu dentálních hygienistek – absolventi tohoto oboru získají titul bakalář a jsou připraveni na práci ve všech oblastech dentální hygieny. Studium tohoto oboru je akreditováno Ministerstvem zdravotnictví a je zaměřeno na teoretické a praktické dovednosti potřebné pro výkon povolání. Na vysokých školách v České republice, jako je Univerzita Karlova nebo Masarykova univerzita, se obvykle nabízí bakalářské studijní programy v oblasti dentální hygieny, které jsou většinou organizovány v prezenční formě, což znamená, že studenti se účastní výuky a praktických cvičení. Prezenční studium umožňuje studentům maximálně využít praktických dovedností a interakce s odborníky v oboru [3,4].

Vysokoškolské studium je ukončeno státní zkouškou a student získává titul “Bc.” (bakalář) [5].

2. Nejméně tříleté studium v oboru diplomovaná dentální hygienistka/hygienista na vyšších zdravotnických školách v tomto případě se jedná o diplomovaný studijní obor, který je zaměřen na odbornou přípravu dentálních hygienistek, a zahrnuje jak teoretickou výuku, tak i praktickou výuku přímo v klinických podmínkách. Na vyšších odborných

školách je možné studovat dentální hygienu v denní formě, ale některé vyšší odborní školy také nabízejí kombinované studium. Kombinované studium zahrnuje prezenční výuku v určitých obdobích a distanční formu studia, která umožňuje studentům lépe sladit studium s pracovním nebo osobním životem [3,5].

Studium na vyšší odborné škole je ukončeno absolutoriem, po kterém student získává titul Diplomovaný specialista (DiS.) [6]

3. Studijní obor pro přípravu všeobecných sester a pomaturitní specializační studium stomatologická péče – tento vzdělávací program je určen pro absolventy oboru všeobecná sestra, kteří po dokončení pomaturitního specializačního studia zaměřeného na stomatologickou péči splňují požadavky pro získání odborné způsobilosti k výkonu povolání dentální hygienistky/hygienisty. Tento typ vzdělání je specifický tím, že je přístupný pro osoby, které již mají ukončené základní vzdělání v oblasti zdravotní péče (všeobecná sestra) a následně absolvují specializační studium [3].

Tato tři vzdělávací kritéria jsou určena pro zajištění kvalitní odborné přípravy, která je nezbytná pro bezpečné a efektivní vykonávání povolání dentální hygienistky/hygienisty. Každý z těchto vzdělávacích programů je zaměřen na rozvoj praktických dovedností v oblasti prevence zubních onemocnění, edukace pacientů, aplikace zubních hygienických technik a spolupráce se zubními lékaři.

Další kvalifikace k výkonu povolání je také povinnost celoživotního vzdělávání, upravena zákonem č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních [9].

Celoživotní vzdělávání v oboru dentální hygieny v České republice představuje kontinuální proces, jehož cílem je zajištění odborného rozvoje a aktualizace znalostí a dovedností dentálních hygienistek. Tento proces

je nezbytný vzhledem k rychlému pokroku v medicíně, technologickým inovacím a měnícím se standardům péče [8].

Dentální hygienistky/hygienisty se mohou účastnit různých vzdělávacích akcí, jako jsou semináře, odborné konference, workshopy a specializační kurzy. Tyto aktivity umožňují hygienistkám/hygienistům získávat nové poznatky v oblasti prevence zubních onemocnění, nových metod a technologií, a také si osvěžovat stávající znalosti. Vzdělávací programy a kurzy pro dentální hygienistky/hygienisty jsou pravidelně organizovány odbornými institucemi a asociacemi, z nichž nejvýznamnější je Asociace dentálních hygienistek České republiky (ADH). Na jejích webových stránkách lze nalézt pestrou nabídku odborných programů zaměřených na profesní růst, certifikované kurzy a školení, která pokrývají nejen aktuální trendy v oblasti dentální hygieny, ale také novinky v oblasti vědeckého výzkumu a vývoje technologií používaných v této oblasti. Tyto vzdělávací příležitosti jsou přizpůsobeny jak pro začínající hygienistky/hygienisty, tak pro zkušené odborníky, kteří chtějí prohloubit své znalosti a dovednosti v různých specializovaných oblastech, například v aplikaci nových metod bělení zubů, prevenci parodontálních onemocnění nebo v oblasti stomatologické prevence [11].

Díky této široké nabídce vzdělávacích možností mohou dentální hygienistky/hygienisty v ČR neustále aktualizovat své profesní kompetence, což je nezbytné pro zajištění kvalitní a efektivní péče o pacienty. Tato vzdělávací činnost rovněž přispívá k podpoře profesního růstu a k posílení prestiže profese dentální hygieny v rámci českého zdravotního systému [10].

1.2. Základní pojmy z oblasti podnikání

1.2.1. Definice podnikání

Podnikání je dynamický proces, který zahrnuje vytváření, organizaci a řízení ekonomických aktivit s cílem generovat zisk a přinášet

hodnotu zákazníkům. Tento komplexní koncept zahrnuje inovaci, strategické plánování a schopnost reagovat na měnící se podmínky trhu. Podnikatelé se stávají katalyzátory změn, vytvářejí pracovní příležitosti a přispívají k ekonomickému růstu společnosti [12].

Podnikání není pouze o finančních ziscích; zahrnuje také etické a sociální aspekty, jako je odpovědnost vůči komunitě a udržitelnost. Úspěšní podnikatelé se často vyznačují vizí, odhodláním a schopností překonávat překážky [12]

Podnikání je objevování a uplatňování nových příležitostí. Tento výrok vystihuje podstatu podnikání jako neustálého hledání inovativních řešení a zlepšení v rámci tržního prostředí, což je koncept, který Peter Drucker rozvíjel ve svých knihách a teoriích o podnikání a inovacích [13].

V dnešní globalizované a digitalizované společnosti je schopnost adaptace a neustálého vzdělávání klíčová pro úspěch v podnikatelském světě [14].

Podnikatel

Pojem „podnikatel“ má své kořeny ve francouzském slově „entrepreneur“, což vychází z výrazu „entreprendre“, jenž znamená „podniknout“ nebo „zahájit“. Tento termín se začal používat v ekonomickém kontextu v 18. století, kdy byl spojen s osobami, které organizovaly a řídily obchodní aktivity. Původní význam slova reflektoval iniciativu a schopnost jednat, což je klíčovým rysem podnikatelství [15] [12].

V 19. století se pojem podnikatele začal více spojovat s lidmi, kteří byli ochotni riskovat své investice s cílem dosáhnout zisku. Jedním z prvních, kdo definoval roli podnikatele, byl francouzský ekonom Jean-Baptiste Say, který ve své práci „Traité d'économie politique“ (1803) popsal podnikatele jako osobu, která spojuje výrobní faktory a vytváří

nové produkty či služby. Sayovo pojetí zdůrazňuje, že podnikatelé hrají klíčovou roli v ekonomice tím, že přinášejí inovace a zajišťují efektivní využití zdrojů [17] [16].

Joseph Schumpeter ve své knize *The Theory of Economic Development* (1911) popsal podnikatele jako klíčového aktéra ekonomického procesu, který není pouze organizátorem výrobních faktorů, ale především inovátorem. Podle Schumpetera podnikatel představuje sílu, která pohání ekonomickou změnu tím, že zavádí nové kombinace výrobních faktorů a vytváří inovace. Tyto inovace mohou zahrnovat nové produkty, technologie nebo způsoby organizace výroby, čímž podnikatel narušuje stávající tržní struktury a vytváří nové možnosti. Schumpeter tak vnímal podnikatele nejen jako ekonomického agenta, ale i jako nositele dynamiky a pokroku, který transformuje celou ekonomiku [16].

Podnikatel podle nového Občanského zákoníku je definován v § 420 jako fyzická nebo právnická osoba, která samostatně vykonává výdělečnou činnost na vlastní účet a odpovědnost, přičemž tato činnost je vykonávána živnostenským nebo obdobným způsobem a jejím hlavním cílem je dosažení zisku. Klíčovým kritériem pro to, aby byla osoba považována za podnikatele, není nutnost mít speciální podnikatelské oprávnění, ale spíše to, jakým způsobem osoba fakticky vykonává svou činnost v právním styku. Podstatné je tedy zaměření na skutečnou povahu činnosti, nikoli pouze formální označení [7].

Nový občanský zákoník také v § 421 specifikuje, že podnikatelem je i osoba, která je zapsaná v obchodním rejstříku, což zahrnuje všechny právnické osoby, bez ohledu na to, zda skutečně vykonávají podnikatelskou činnost. Zápis v obchodním rejstříku tak pro tyto osoby automaticky znamená, že jsou považovány za podnikatele, i když nemusí vykonávat žádnou podnikatelskou činnost [8].

1.2.2. Právní formy podnikání

Formy podnikání jsou klíčovým aspektem podnikatelského prostředí, které ovlivňuje strukturu, řízení a odpovědnost podnikatelů. V České republice existuje několik základních právních forem, které se liší v oblasti zodpovědnosti, zakládání, vedení účetnictví a daní [18].

Formy podnikání v České republice se dělí na dvě hlavní kategorie: fyzické a právnické osoby. Fyzické osoby podnikají na základě živnostenského oprávnění, přičemž se označují jako osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ). Na druhé straně právnické osoby zahrnují formy, například jako společnost s ručením omezeným (s.r.o.), akciová společnost (a.s.), veřejná obchodní společnost nebo komanditní společnost [18].

Je důležité zmínit, že ve zdravotnictví se využívají různé formy podnikání, včetně akciových společností, které se uplatňují například v případě nemocnic. Pro potřeby dentální hygieny se však nejčastěji využívá podnikání fyzických osob ve formě OSVČ a právnických osob ve formě s.r.o. Proto se v dalším textu zaměříme především na tyto dvě formy [19].

Každá z těchto forem má své specifické vlastnosti, výhody a nevýhody, které ovlivňují nejen administrativní náročnost, ale také osobní odpovědnost a daňové povinnosti podnikatelů. Správný výběr právní formy podnikání je klíčový pro úspěch a dlouhodobou udržitelnost podnikatelského záměru [18].

1.2.2.1. Podnikání fyzických osob

Jednou z nejběžnějších forem podnikání je živnost, která může být provozována jako fyzická osoba a podmínky živnostenského podnikání jsou upravovány zákonem č. 455/1991 Sb. Tento zákon přesně definuje

živnost jakožto soustavnou činnost provázenou samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem [20].

Provozování živnosti v České republice je upraveno zákonem a vyžaduje splnění několika základních podmínek. Živnost může provozovat jak fyzická, tak právnická osoba, přičemž je nutné splnit podmínky stanovené tímto právním předpisem. Základním předpokladem je, že podnikatel musí být plně svéprávný, což může být v případě nezletilých osob nahrazeno souhlasem soudu. Další klíčovou podmínkou je bezúhonnost, což znamená, že osoba nesmí mít pravomocně odsouzeny trestné činy spáchané úmyslně v souvislosti s podnikáním. Bezúhonnost se prokazuje různými způsoby v závislosti na státní příslušnosti. Občané České republiky předkládají výpis z evidence Rejstříku trestů, zatímco občané jiných členských států EU prokazují bezúhonnost odpovídajícími doklady. Osoby, které nejsou občany EU a nemají trvalý pobyt v ČR, prokazují svou bezúhonnost jinými doklady v kombinaci s výpisem z Rejstříku trestů [21,22].

Dále jsou zákonem přesně stanoveny zvláštní podmínky provozování živnosti, které musí podnikatel splnit, aby mohl živnost vykonávat. Mezi tyto podmínky patří například požadavky na odbornou způsobilost, bezúhonnost nebo věk. Současně zákon upravuje překážky, které provozování živnosti znemožňují, jako je situace, kdy byl na majetek podnikatele prohlášen konkurz, nebo kdy je podnikatel v insolvenční. Tyto překážky mají za cíl zajistit důvěryhodnost a finanční stabilitu podnikatelského prostředí [23].

Živnosti se dělí na ohlašovací a koncesované. Ohlašovací živnosti může podnikatel provozovat po ohlášení a splnění základních podmínek, jako je věk, svéprávnost a bezúhonnost, a zahrnují živnosti volné, řemeslné a vázané. U řemeslných a vázaných živností je navíc nutná

odborná způsobilost. Koncesované živnosti vyžadují zvláštní povolení (koncesi) od úřadu, protože zahrnují činnosti, které mají dopad na bezpečnost nebo zdraví, například soukromé bezpečnostní služby neb zbrojní výroba. Vše o koncesovaných živnostech je popsáno v příloze 3 Zákona č. 455/1991 Sb. [24].

Vázané živnosti jsou vymezeny v příloze č. 2 Zákona o živnostenském podnikání a k jejich provozování je nutná odborná způsobilost, kterou lze doložit dokladem o kvalifikaci. Tuto kvalifikaci mohou uznat i doklady z jiných zemí EU podle zákona o uznávání odborné kvalifikace. Naopak, u volných živností odborná způsobilost není potřeba – stačí splnit obecné podmínky pro získání živnostenského oprávnění. Volné živnosti a jejich konkrétní obory jsou uvedeny v příloze č. 4 tohoto zákona [25].

Začátek podnikání v České republice začíná získáním živnostenského oprávnění. Proces začíná podáním ohlášení živnosti na příslušném živnostenském úřadu, kde podnikatel uvede informace o svém záměru a prokáže splnění všeobecných podmínek, případně zvláštních podmínek, které jsou definovány v § 6 a § 7 Zákona č. 455/1991 Sb. [25] [26].

Každý podnikatel, který chce provozovat živnost, je povinen se zapsat do živnostenského rejstříku. Živnostenský rejstřík, podle § 60 zákona č. 455/1991 Sb., je informační systém veřejné správy, který se vede elektronicky a eviduje všechny podnikatele s živnostenským oprávněním v České republice. Tento rejstřík slouží k evidenci identifikačních údajů o podnikatelích, jako jsou jméno, sídlo firmy, identifikační číslo, předmět podnikání a druh živnosti. Správcem živnostenského rejstříku je Živnostenský úřad České republiky, který data zajišťuje ve spolupráci s krajskými a obecními živnostenskými úřady. Rejstřík má dvě části – veřejnou, kterou si může kdokoliv prohlédnout

online, a neveřejnou, obsahující například rodná čísla nebo sankce, která je přístupná jen na základě zákona. Tento systém poskytuje jistotu o legálním provozování živností a umožňuje snadné ověření údajů o podnikatelích [26].

Ručení

Osoba samostatně výdělečně činná (OSVČ) ručí za své podnikatelské závazky celým svým osobním majetkem podle zákona občanského zákoníku, zákona č. 89/2012 Sb. Tuto zásadu upravují zejména ustanovení o odpovědnosti a závazcích podnikatelů, konkrétně v § 420 a násl., podle nichž podnikatel odpovídá za závazky vzniklé v souvislosti s podnikáním, a to i ze svého osobního majetku. V praxi to znamená, že v případě nesplacených závazků mohou věřitelé žádat úhradu nejen z podnikatelského majetku, ale i z majetku osobního, což představuje významnou nevýhodu OSVČ oproti například společnosti s ručením omezeným (s.r.o.), kde je ručení omezeno pouze do výše nesplaceného vkladu. V případě finančních problémů mohou být ohroženy osobní majetky OSVČ, což je důležitý faktor, který by měli podnikatelé zvážit při rozhodování o formě podnikání [27,28,29].

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), neřeší podrobnosti vedení účetnictví fyzických osob. Tento zákon se zaměřuje primárně na podmínky provozování živností, registraci podnikatelů a správní procesy související s podnikáním. Požadavky na účetnictví podnikatelů, včetně fyzických osob, jsou upraveny zejména zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, který stanovuje, které fyzické osoby mají povinnost vést účetnictví, případně daňovou evidenci.

Fyzické osoby podnikající na základě živnostenského oprávnění tak účetnictví řeší podle tohoto účetního zákona a případně také dle zákona

o daních z příjmů, který umožňuje v některých případech vedení tzv. daňové evidence místo plného účetnictví. Tato forma podnikání nabízí také možnost zjednodušeného účetnictví, což usnadňuje správu financí pro menší podnikatele [30,31].

Celkově lze říci, že podnikání fyzických osob, reprezentované OSVČ, hraje v českém podnikatelském prostředí klíčovou roli a nabízí mnoho příležitostí pro jednotlivce, kteří chtějí realizovat své podnikatelské záměry [32].

1.2.2.2. Podnikání právnických osob

Podnikání právnických osob v České republice zahrnuje různé formy, které se liší v oblasti odpovědnosti, administrativních požadavků a způsobu řízení. Mezi hlavní právnické osoby patří společnosti s ručením omezeným (s.r.o.), akciové společnosti (a.s.), veřejné obchodní společnosti (v.o.s.), komanditní společnosti (k.s.) a družstva [33].

V této práci se budeme blíže zabývat právě společnostmi s ručením omezeným, protože z právnických forem je to nejvíce používaná forma podnikání v oblasti dentální hygieny [34].

Její založení, správa a ručení jsou regulovány především zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, který stanovuje konkrétní pravidla pro vznik, řízení a zánik této formy obchodní společnosti. S.r.o. je charakteristická omezeným ručením společníků za závazky společnosti, což znamená, že společníci ručí pouze do výše nesplacených vkladů zapsaných do obchodního rejstříku v době, kdy byli věřitelem vyzváni k plnění. Založení s.r.o. vyžaduje sepsání společenské smlouvy (v případě více zakladatelů) nebo zakladatelské listiny (pokud je zakladatelem jedna osoba), které musí mít formu notářského zápisu. Minimální výše vkladu společníka do základního kapitálu společnosti je od roku 2014 stanoven na symbolickou částku 1 Kč, což umožňuje

jednodušší přístup k podnikání. Nicméně v praxi bývá obvyklé, že podnikatelé volí vyšší základní kapitál, aby posílili důvěryhodnost své společnosti [35,36].

Obchodní společnost vzniká zápisem do obchodního rejstříku, který spravují krajské soudy. Návrh na zápis je nutné podat po splnění všech zákonných požadavků, mezi které patří například sepsání zakladatelské listiny ve formě notářského zápisu a složení základního kapitálu. Tyto požadavky jsou definovány v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích [36].

Zápis do obchodního rejstříku je podmínkou pro získání právní subjektivity a zahájení podnikatelské činnosti. Podnikání společnosti s ručením omezeným se dále řídí občanským zákoníkem, konkrétně zákonem č. 89/2012 Sb., který stanovuje obecné podmínky pro právní jednání obchodních společností, jejich práva a povinnosti [37].

Po splnění zákonných náležitostí a podání návrhu na zápis do obchodního rejstříku dochází ke vzniku společnosti s ručením omezeným. Teprve poté může společnost žádat o registraci zdravotnického zařízení a začít legálně poskytovat zdravotní služby. Pokud se jedná o ordinaci dentální hygieny, je zároveň nutné doložit odbornou způsobilost odpovědné osoby (např. jednatele), která bude vykonávat zdravotnickou činnost, v souladu se zákonem č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních [38,39].

1.2.3. Podnikání v oboru dentální hygiena

Podnikání ve zdravotnických službách, jako je dentální hygiena, vyžaduje splnění specifických požadavků stanovených zákonem č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Tento zákon definuje druhy a formy zdravotní péče a upravuje obecné podmínky poskytování zdravotních služeb, podmínky

pro získání oprávnění k poskytování zdravotních služeb, práva a povinnosti pacienta a jiných osob i povinnosti související s vedením dokumentace [40,41].

Podle druhé části zákona č. 372/2011 Sb., která definuje zdravotní služby a zdravotní péči, spadá služba dentální hygieny do plánované péče. Plánovaná péče je druh zdravotní péče, který není bezprostředně naléhavý ani neodkladný, tedy nezahrnuje péči vyžadovanou náhlými zdravotními stavy nebo akutním zhoršením zdravotního stavu. Služba dentální hygieny je poskytována formou ambulantní péče, což znamená, že její poskytování nevyžaduje hospitalizaci pacienta ani pobyt na lůžku. Podle § 7 tohoto zákona je ambulantní péče rozdělena na primární, specializovanou a stacionární ambulantní péči, přičemž dentální hygiena spadá do oblasti specializované ambulantní péče [42,43].

Oprávnění k poskytování zdravotních služeb představuje první krok, který musí podnikatel splnit pro zahájení činnosti v oblasti dentální hygieny. Problematika je upravena v hlavě II druhé části, ustanovení § 11, a dále ve třetí části zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Žadatel musí být plnoletý, plně svéprávný, bezúhonný a pokud se to vyžaduje, musí mít povolení k pobytu v České republice. Dále musí být způsobilý k samostatnému výkonu zdravotnického povolání v oboru, v němž hodlá poskytovat zdravotní služby, případně ustanovit odborného zástupce. Toto povolení uděluje příslušný krajský úřad, v jehož správním obvodu je zdravotnické zařízení, v němž budou zdravotní služby poskytovány, na základě posouzení odborné způsobilosti a kvalifikace. Kromě osobních předpokladů je nutné, aby zdravotnické zařízení, v němž budou služby poskytovány, splňovalo požadavky na technické a věcné vybavení a bylo personálně zabezpečeno [44, 45].

Páta část zákona o zdravotních službách se týká postavení poskytovatele a zdravotnických pracovníků. Poskytovatel zdravotních služeb má ze zákona řadu práv a povinností, které musí dodržovat při poskytování péče pacientům. Tyto povinnosti jsou podrobně vymezeny v § 45 a následujících paragrafech zákona č. 372/1011 Sb. Poskytovatel je povinen zajistit, aby zdravotní služby byly poskytovány na náležitě odborné úrovni, a to za podmínek, které umožní uplatnění práv pacientů, zdravotnických pracovníků a dalších oprávněných osob. Mezi povinnosti poskytovatele patří mimo jiné informování pacienta o cenách služeb, které nejsou plně hrazeny veřejným zdravotním pojištěním, nebo povinnost předat pacientovi zprávu o poskytnuté péči. Dále musí poskytovatel zajistit, aby pacienti byli informováni o svých právech a povinnostech, a to jak při poskytování zdravotních služeb, tak v rámci vnitřního řádu zdravotnického zařízení. Vnitřní řád nesmí zasahovat do práv pacientů nad míru, která je nezbytně nutná pro zajištění řádného chodu zařízení. Poskytovatel je také povinen zajistit koordinaci a realizaci individuálního léčebného postupu, který zohledňuje potřeby pacienta [46].

Poskytovatel zdravotních služeb je povinen mít sjednané pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou pacientovi v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb. Toto pojištění pokrývá rizika spojená s případnou chybou nebo komplikací při poskytování zdravotních služeb, a je tak významnou součástí prevence finančních důsledků pro poskytovatele [47].

V rámci praxe je každodenní také povinností poskytovatele vést zdravotnickou dokumentaci, což upravuje šestá část zákona o zdravotních službách. Tato část upravuje pravidla vedení, uchovávání a zpřístupňování zdravotnické dokumentace, kterou musí poskytovatelé zdravotních služeb dodržovat, aby zajistili správné nakládání s osobními a zdravotními údaji pacientů [48].

Zdravotnická dokumentace je souborem informací o pacientovi, který slouží k poskytování zdravotních služeb a obsahuje data získaná jak přímo od pacienta, tak od jiných poskytovatelů či z vlastních zdrojů. Dokumentace musí být vedena buď v listinné, elektronické podobě, nebo jejich kombinací. Při záznamech v elektronické dokumentaci se vyžaduje, aby každý záznam měl unikátní identifikátor, a poskytovatel musí zajistit jeho autorizaci. Autorizace probíhá buď podpisem pracovníka, nebo elektronickým časovým razítkem a pečeti. Každá oprava musí být provedena novým záznamem, aby byl zajištěn přístup k původním údajům. V případě zpracování údajů pro vědecké účely musí být dokumentace anonymizována [48].

Zdravotnickou dokumentaci mohou prohlížet osoby, kterým to zákon umožňuje, včetně pacientů, jejich zákonných zástupců a osob blízkých zemřelému pacientovi. Příslušné osoby mohou nahlížet do dokumentace v přítomnosti pověřeného zaměstnance poskytovatele, pořizovat si kopie nebo výpisy. Bez souhlasu pacienta mohou nahlížet do dokumentace i jiné osoby v rámci výkonu svých pravomocí, například zdravotničtí pracovníci, pracovníci správních orgánů, soudní znalci nebo veřejný ochránce práv. Pravidla zaručují, aby přístup do dokumentace nezasahoval do průběhu zdravotních služeb [48].

Po uplynutí doby uchovávání dokumentace je možné, aby poskytovatel ve spolupráci s příslušným archivem provedl výběr archiválií, které budou zachovány pro účely archivní a historické dokumentace. Tento proces má jasně stanovená pravidla a musí být v souladu se standardy elektronického zdravotnictví [48].

1.3. Vybavení ordinace dentální hygienistky /hygienisty

V této kapitole budou podrobně popsány veškeré aspekty technického a věcného vybavení ordinace, které mají přímý vliv na bezpečnost a komfort pacientů, včetně legislativních požadavků na dispozici prostoru, základní vybavení, ventilaci, přívod vody a elektroinstalace. Dále se zaměříme na nezbytné hygienické standardy, které zahrnují pravidla pro sterilizaci nástrojů, údržbu čistoty a prevenci infekcí. Kapitola poskytne komplexní přehled všech podmínek, které musí ordinace dentální hygieny splňovat, aby odpovídala aktuálním legislativním předpisům a zajistila vysokou úroveň péče pro své pacienty [49].

Cílem této kapitoly je poskytnout ucelený pohled na vybavení ordinace, které je zásadní pro úspěšný provoz, spokojenost pacientů a dodržování legislativních požadavků. Pečlivé zohlednění a plánování těchto faktorů může významně přispět k efektivitě a celkové kvalitě služeb poskytovaných v oblasti dentální hygieny [49].

1.3.1. Technické a věcné vybavení ordinace

Pro provozování ordinace dentální hygienistky/hygienisty je nezbytné zajistit odpovídající technické vybavení, které vyhovuje platným právním předpisům, zejména vyhlášce č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče. Tato vyhláška se rovněž zabývá prostorovými požadavky a normami pro dezinfekci a sterilizaci nástrojů a tato témata budou podrobněji rozebrána v následujících kapitolách, kde se zaměříme na konkrétní legislativní požadavky a standardy, které musí ordinace splňovat [50].

Podle Přílohy č. 1 k vyhlášce č. 92/2012 Sb. o obecných požadavcích na technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení musí každé zdravotnické zařízení splňovat určité stavebně technické požadavky a podmínky pro zajištění bezpečného a funkčního provozu. Zdravotnická zařízení musí být navržena a vybavena tak, aby umožňovala bezpečný a efektivní provoz s ohledem na specifické požadavky na prostor a technické vybavení [51].

Mezi základní požadavky patří:

1. Funkční a bezpečný provoz – Zdravotnické zařízení musí být stavebně uspořádáno tak, aby umožňovalo plynulý a bezpečný provoz a efektivní poskytování zdravotní péče. To zahrnuje správné dispoziční uspořádání prostor, které musí tvořit uzavřený a funkčně provázaný celek.
2. Umístění v nebytových prostorech – ordinace nebo jiné zdravotnické zařízení musí být umístěno v nebytových prostorech, které splňují obecné požadavky na výstavbu a jsou vhodné pro tento účel a zároveň musí být řádně zkolaudované jako zdravotnické zařízení.
3. Zajištění základních infrastrukturálních služeb:
 - Pitná a teplá voda: Zdravotnické zařízení musí mít zajištěnu dodávku pitné vody a teplé vody, pokud není její ohřev zajištěn přímo na místě.
 - Odvod odpadních vod: Musí být zajištěn řádný odvod odpadních vod, aby nedocházelo k ohrožení hygienických a zdravotních podmínek.
 - Větrání a vytápění: Všechna zařízení musí být vybavena systémem přirozeného nebo nuceného větrání a systémem vytápění pro zajištění komfortu a hygieny.

- Elektrická energie a telefonní síť: Zdravotnické zařízení musí mít připojení k veřejnému rozvodu elektrické energie a být vybaveno připojením k veřejné telefonní síti (pevné nebo mobilní).
- Počítač a internet: Zařízení musí být vybaveno počítačem s připojením k internetu, pokud není specifikováno jinak pro zařízení uvedená v části I. přílohy č. 2 této vyhlášky [51,52].

Podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 306/2012 Sb. se konkrétní minimální požadavky na vybavení ordinace dentální hygienistky/hygienisty upřesňují. Ordinance by měla disponovat stomatologickou soupravou s křeslem, vyšetřovacím světlem, plivátkem a také přívodem stlačeného vzduchu a odsávaním [52].

Pro správné fungování ordinace dentální hygieny je klíčové zajistit adekvátní prostorové podmínky, které odpovídají legislativním požadavkům a potřebám pacientů. Minimální plocha ordinace dentální hygieny je stanovena vyhláškou č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení. Tato vyhláška určuje, že ordinace lékaře a dalších zdravotnických pracovníků musí mít minimální podlahovou plochu 13 m², což zahrnuje prostor pro pracovní stůl, křeslo, potřebné technické vybavení a také komfort pacienta. Dále je důležité, aby ordinace byla vybavena adekvátním osvětlením, ventilací a snadným přístupem pro pacienty [52].

Kromě samotné ordinace vyhláška také upravuje požadavky na čekárnu. Ta musí mít minimální plochu 7 m² a musí být vybavena sedacím nábytkem. Měla by být koncipována tak, aby poskytovala pacientům dostatečný komfort a soukromí. Uspořádání čekárny by mělo zohledňovat možnost přirozeného osvětlení a ventilace, čímž se zvyšuje celkový komfort pro čekající pacienty [52].

Dále vyhláška vyžaduje, aby v rámci zdravotnického zařízení byl k dispozici záchod, který může být společný pro pacienty a zaměstnance, v případě, že ambulantní péče sestává maximálně ze dvou ordinací lékaře. Toalety pro pacienty musí mít předsíň vybavenou umyvadlem, pokud není umyvadlo součástí kabiny WC. To je zásadní pro zajištění hygieny a soukromí. Záchod by měl být snadno dostupný a splňovat základní hygienické standardy, včetně pravidelné údržby a čistoty [52].

1.3.2. Hygienické standardy

Hygienické standardy jsou nezbytným pilířem bezpečného a efektivního provozu každé ordinace dentální hygienistky/hygienisty. Hygienické normy jsou stanoveny nejen odbornými doporučeními, ale také legislativními předpisy, které upravují provoz zdravotnických zařízení. Vyhláška č. 306/2012 Sb., o podmínkách prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění a hygienických požadavcích na provoz zdravotnických zařízení a ústavu sociální péče, poskytuje rámec pro zajištění čistoty a minimalizaci rizika přenosu infekcí. Tato legislativa stanovuje pravidla pro dezinfekci, sterilizaci a manipulaci s materiály i nástroji, což má zásadní význam pro ochranu zdraví pacientů i zdravotnického personálu. Kromě dezinfekce a sterilizace se vyhláška věnuje i manipulaci s prádlem. Správné nakládání s kontaminovaným prádlem, jeho přeprava, praní a skladování podléhají přísným pravidlům, jejichž cílem je minimalizovat riziko šíření infekcí. Další důležitou oblastí jsou hygienické požadavky na úklid. Vyhláška stanovuje standardy pro běžný i hloubkový úklid ordinace, včetně použití vhodných čisticích a dezinfekčních prostředků, které odpovídají specifickým požadavkům zdravotnického prostředí [53].

Mechanická očista představuje základní dekontaminační postup zaměřený na odstranění viditelných nečistot a snížení počtu mikroorganismů. Její účinnost je zásadní zejména při kontaminaci

biologickým materiálem, kdy se před mechanickou očistou provádí předběžná dezinfekce. Pro mechanickou očistu lze využít různé prostředky a přístroje, jako jsou čisticí stroje, tlakové pistole nebo ultrazvukové přístroje. Klíčové je pravidelné čištění a údržba těchto zařízení a dodržování návodů výrobce, včetně kontrol správnosti prováděného čisticího procesu [53].

Volba dezinfekčního postupu vychází z pochopení mechanismů šíření infekcí a zohlednění odolnosti mikroorganismů a vlivů vnějšího prostředí. Dezinfekce je prováděna třemi hlavními způsoby: fyzikální, chemickou a kombinací fyzikálně-chemických metod [53].

Fyzikální dezinfekce zahrnuje postupy, jako je var za atmosférického tlaku nebo v přetlakových nádobách, ultrafialové záření a pasterizace. Tyto metody jsou založeny na účinném působení tepla, záření nebo jiných fyzikálních faktorů, přičemž klíčovým parametrem je teplota a čas expozice, často řízený hodnotou A0 [53].

Chemická dezinfekce je prováděna za použití biocidních přípravků nebo dezinfekčních prostředků deklarovaných jako zdravotnické prostředky či léčiva. Úspěšné provedení chemické dezinfekce zahrnuje dodržování zásad přípravy a použití dezinfekčních roztoků, včetně jejich pravidelné výměny, důsledné označování a kontrolu účinnosti. Důležitým aspektem je také střídání přípravků s různými účinnými látkami, aby se předešlo vzniku rezistence mikroorganismů [53].

Fyzikálně-chemická dezinfekce je typická kombinací teplotních a chemických procesů, například v paroformaldehydových komorách nebo při použití dezinfekčních přípravků ve spojení s mycími stroji. Tyto metody umožňují dezinfikovat i citlivé materiály, jako jsou textilie nebo výrobky z umělých hmot [53].

Správná kontrola dezinfekčních procesů je klíčová pro zajištění požadované úrovně mikrobiální redukce. Používají se chemické metody, které ověřují obsah aktivních látek, a mikrobiologické testy, jež hodnotí účinnost na površích a předmětech. Pro zařízení provádějící přístrojovou dezinfekci a pasterizaci je povinné dokumentovat průběh pomocí záznamů fyzikálních parametrů, chemických indikátorů či bioindikátorů [53].

Veškerá dokumentace týkající se procesů dezinfekce a sterilizace se archivuje po dobu minimálně pěti let. Tento požadavek podporuje transparentnost a umožňuje zpětnou kontrolu kvality provedených postupů, což je zásadní pro bezpečnost pacientů i zdravotnického personálu [53].

Vyšší stupeň dezinfekce je aplikován na zdravotnické prostředky používané při vyšetřeních nebo zákrocích v mikrobiálně neosídlených tělních dutinách, jako jsou operační nebo vyšetřovací endoskopy. Před samotnou dezinfekcí musí být tyto prostředky důkladně mechanicky očištěny (strojně či ručně) a vysušeny. Pokud byly kontaminovány biologickým materiálem, je nutné před čištěním provést dezinfekci přípravkem s virucidním účinkem [53].

Dezinfekční roztoky používané pro vyšší stupeň dezinfekce musí mít široké spektrum účinnosti, zahrnující sporicidní a tuberkulocidní vlastnosti. Předměty jsou ponořeny do těchto roztoků tak, aby se dezinfekční přípravek dostal i do dutých částí. Po ukončení dezinfekčního procesu je nutné zdravotnické prostředky opláchnout sterilní vodou, aby se odstranily rezidua chemických látek [53].

Dezinfekční roztoky používané při těchto postupech musí být skladovány v uzavřených a řádně označených nádobách, s uvedením data jejich použitelnosti. Frekvence výměny roztoků je stanovena výrobcem. Zdravotnické prostředky po vyšším stupni nebo dvoustupňové

dezinfekci jsou určeny k okamžitému použití, případně se mohou krátkodobě skladovat (maximálně 8 hodin) v uzavřených kazetách, skříních nebo kryté sterilní rouškou. Pokud dojde k expiraci uloženého zdravotnického prostředku, je nutné před jeho použitím provést poslední stupeň dezinfekce znovu [53].

Úspěšnost vyššího stupně dezinfekce je evidována v tzv. deníku vyššího stupně dezinfekce, který obsahuje podrobnosti o každém dezinfikovaném prostředku. Zaznamenává se datum přípravy dezinfekčního roztoku, údaje o pacientovi, název dezinfekčního přípravku, jeho koncentrace, doba expozice, identifikační číslo zdravotnického prostředku a podpis odpovědného pracovníka. Podobná evidence je vedena i u dvoustupňové dezinfekce [53].

Písemná nebo elektronická dokumentace všech těchto procesů je archivována po dobu minimálně pěti let. Tím je zajištěna možnost zpětné kontroly správnosti dezinfekčních postupů, což přispívá k bezpečnosti pacientů a plnění legislativních požadavků [53].

Tyto dezinfekční procesy jsou zásadní součástí prevence šíření infekcí ve zdravotnictví, zejména při manipulaci s citlivými zdravotnickými prostředky, které nelze sterilizovat. Dodržování standardizovaných postupů a jejich řádná dokumentace jsou nezbytné pro zajištění hygienických a bezpečnostních standardů [53].

Sterilizace je nedílnou součástí zajištění bezpečnosti zdravotnických prostředků, jejich přípravy a používání. Klíčovým prvkem tohoto procesu je certifikovaný systém zabezpečení kvality sterilizace, zahrnující předsterilizační přípravu, kontrolu sterilizačního procesu a sterilizovaného materiálu, stejně jako monitorování a dokumentaci nastavených parametrů za pomoci indikátorů. Zdravotnické prostředky, které procházejí sterilizací, musí být zpracovávány dle pokynů výrobce, a celý proces musí být prováděn proškolenými pracovníky. V centrálních

sterilizací a sterilizačních centrech pak za provoz a kvalitu zodpovídají odborníci s odpovídající kvalifikací [53].

Předsterilizační příprava zahrnuje dezinfekci, mechanické čištění, sušení, setování a balení zdravotnických prostředků. Tyto kroky zajišťují, že předměty určené ke sterilizaci jsou čisté, suché, funkční a připravené k dalšímu použití. Použité přípravky a postupy jsou voleny tak, aby nepoškozovaly ošetřovaný materiál. Dekontaminace nástrojů a pomůcek se provádí ihned po použití, a to termickými, termochemickými nebo chemickými metodami [53].

Účinnost mycích a dezinfekčních zařízení se kontroluje pravidelně pomocí fyzikálních, chemických nebo biologických indikátorů, přičemž výsledky jsou dokumentovány a uchovávány po dobu nejméně pěti let. Po ukončení dekontaminace je nutné zdravotnické prostředky důkladně osušit, prohlédnout a případně vyřadit poškozené kusy. Závěrečnou fází je uložení nástrojů do sterilizačních obalů, které zajišťují ochranu před kontaminací [53].

Sterilizace probíhá fyzikálními, chemickými nebo kombinovanými metodami. Nejčastější fyzikální metodou je sterilizace vlhkým teplem (sytou vodní parou), která je vhodná pro odolné materiály, jako jsou kovy, sklo, porcelán, keramika, textilie nebo plasty. Proces sterilizace se řídí specifickými parametry teploty, tlaku a doby expozice, například při teplotě 121 °C a tlaku 2,05 bar po dobu 20 minut. Parní sterilizátory musí být vybaveny antibakteriálním filtrem a pravidelně podléhají kontrole účinnosti prostřednictvím testů, jako je Bowie-Dick test [53].

Dalšími fyzikálními metodami jsou sterilizace proudícím horkým vzduchem, která se používá pro sklo a kov při teplotách 160–180 °C, a sterilizace plazmatem, jež využívá vysokofrekvenčního elektromagnetického pole a plynného peroxidu vodíku. Plazmatická sterilizace je vhodná pro materiály citlivé na vysoké teploty. Chemické

metody sterilizace zahrnují použití sterilizačních plynů, například ethylenoxidu nebo formaldehydu, a probíhají za přísně kontrolovaných podmínek, aby byla zajištěna jejich bezpečnost a účinnost [53].

Sterilizační obaly jsou navrženy tak, aby chránily vysterilizované předměty před sekundární kontaminací. Musí zajišťovat mikrobiální bariéru a umožnit aseptickou manipulaci. Používají se jednorázové obaly (například kombinace papír-fólie nebo netkané textilie) i opakovaně použitelné kontejnery. Po sterilizaci se obaly označují datem sterilizace, datem expirace a kódem odpovědného pracovníka [53].

Skladování sterilizovaného materiálu probíhá v aseptickém prostředí, například v uzavřených skříních nebo přepravních kontejnerech. Materiály s delší dobou expirace musí být chráněny před vlhkostí, prachem a mechanickým poškozením. Expirační doba sterilizovaných obalů závisí na typu použitého obalu, způsobu sterilizace a podmínkách skladování [53].

Kontrola sterilizace je nezbytným procesem pro zajištění bezpečnosti zdravotnických prostředků a ochrany pacientů před infekcemi. Tento proces zahrnuje monitorování sterilizačního cyklu, kontrolu účinnosti sterilizačních přístrojů a potvrzení sterility vysterilizovaného materiálu. Kontrolu sterilizace provádí kvalifikovaní pracovníci, kteří jsou pověřeni odpovědností za správné provedení a dokumentaci sterilizačního procesu. K tomu slouží nejen standardní kontrolní mechanismy, ale i specifické indikátory účinnosti sterilizace, jak biologické, tak nebiologické [53].

Kontrola sterilizačního procesu musí být vždy řádně zdokumentována. To zahrnuje záznam o každé sterilizaci, který by měl obsahovat specifikace sterilizovaného materiálu, parametry sterilizačního cyklu (např. teplotu, tlak, čas), datum provedení, jméno a podpis osoby provádějící sterilizaci, a případně i vyhodnocení nebiologických systémů,

pokud je tento krok součástí vyhodnocení účinnosti sterilizace. Tato dokumentace musí být archivována minimálně po dobu 5 let od provedení sterilizačního cyklu [53].

Dokumentace sterilizačního procesu je klíčová nejen pro kontrolu účinnosti, ale také pro sledování historie každé sterilizace a prokazování shody s předem stanovenými normami. Fyzická osoba zodpovědná za sterilizaci musí pravidelně monitorovat a vyhodnocovat parametry sterilizačního cyklu, a to jak vizuálně prostřednictvím zabudovaných měřicích přístrojů, tak prostřednictvím automatického zaznamenávání hodnot pomocí zapisovačů nebo tiskáren [53].

Úspěšnost sterilizace musí být vždy doložena:

- Zápisem do sterilizačního deníku, podepsaným záznamem registračního přístroje nebo výstupem z tiskárny.
- Písemným vyhodnocením chemických indikátorů a dalších testů, jako je Bowie-Dick test pro párové sterilizátory a vakuové testy pro sterilizátory, které používají vakuum jako sterilizační médium. Tento vyhodnocovací proces se musí provádět alespoň jednou týdně, případně denně podle specifikovaných požadavků [53].

Zajištění účinnosti sterilizačních přístrojů je primární zodpovědností provozovatele, který je povinen provádět pravidelnou kontrolu účinnosti pomocí biologických, nebiologických a fyzikálních testů. Tyto systémy umožňují ověřit, že sterilizační proces dosáhl požadovaného výsledku, tj. že byly zničeny všechny mikroorganismy a sterilizovaný materiál je bezpečný pro následné použití [53].

Kontrola účinnosti zahrnuje využívání biologických indikátorů, které musí být použity pro testování sterilizačního cyklu minimálně v následujících případech:

- U nových nebo opravených sterilizačních přístrojů před jejich uvedením do provozu.

- Při jakýchkoli pochybnostech o sterilizační účinnosti přístroje.
- Pravidelně, alespoň jednou měsíčně, pro sterilizátory na odděleních centrální sterilizace nebo pro sterilizační zařízení v operačních sálech.
- U starších sterilizátorů, nejpozději po 100 až 200 sterilizačních cyklech, v závislosti na stáří přístroje [53].

Biologické indikátory musí být použity v souladu s návodem výrobce a podle specifických norem pro každý typ sterilizačního procesu. Měření účinnosti parních, horkovzdušných a plynových sterilizátorů se řídí standardními metodikami a vyžaduje použití testovacích těles pro zdravotnické prostředky s dutinou [53].

Validace sterilizačního procesu zaručuje, že každá sterilizace probíhá v souladu s předepsanými parametry a že každý sterilizační cyklus vede k dosažení požadované sterility zdravotnických prostředků. Validace je proces, který zahrnuje nejen sestavení fází sterilizačního cyklu, ale i jeho dokumentaci a potvrzení, že při správné obsluze přístroje bude tento cyklus reprodukovatelný a bezpečný [53].

Pro každé sterilizační zařízení je nutné provádět validaci minimálně jednou ročně, přičemž u sterilizačních přístrojů umístěných na centrálních sterilizačních odděleních nebo na pracovištích, které sterilizují pro více subjektů, je validace povinná i častěji. Validace by měla zahrnovat monitorování fyzikálních, chemických a biologických parametrů procesu, přičemž jakýkoliv odchylka od stanovených mezí může znamenat neúspěšný sterilizační cyklus [53].

Kontrola sterility materiálu je nezbytná pro zajištění, že sterilizační proces skutečně zaručil bezpečnost zdravotnických prostředků. Sterilita je prováděna prostřednictvím standardních mikrobiologických metod, přičemž všechny testy a vyhodnocení musí probíhat za aseptických podmínek, aby se minimalizovalo riziko kontaminace. Tyto testy by měly

být prováděny pravidelně v souladu s předem stanovenými protokoly, přičemž výsledky testů musí být zdokumentovány a archivovány [53].

V závěru je třeba zdůraznit, že hygienické standardy v ordinaci dentální hygienistky/hygienisty jsou základem pro bezpečný a efektivní provoz. Dodržování legislativních předpisů a implementace osvědčených hygienických praktik nejen chrání zdraví pacientů, ale také posiluje důvěru veřejnosti v poskytovatele zdravotnických služeb [53].

2. Praktická část

2.1. Cíl

Hlavním cílem této bakalářské práce je provést srovnání dvou možných forem podnikání v oblasti dentální hygieny v České republice, a to formy osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ) a společnosti s ručením omezeným (s.r.o.). Toto srovnání bude realizováno prostřednictvím SWOT analýzy, která umožní identifikovat silné a slabé stránky jednotlivých forem podnikání, stejně jako příležitosti a hrozby, se kterými se mohou podnikatelé v této oblasti setkat. Výsledkem této analýzy bude doporučení vhodnějšího modelu podnikání s ohledem na legislativní, ekonomické, administrativní a provozní faktory. Cílem této části práce je poskytnout objektivní podklad pro rozhodování budoucích podnikatelů a usnadnit jejich volbu mezi těmito dvěma formami podnikání.

Druhým cílem bakalářské práce je vytvoření praktického návodu pro začínající podnikatele v oblasti dentální hygieny, který nabídne systematický postup při zakládání soukromé praxe. Tento návod bude vycházet z výsledků SWOT analýzy a bude reflektovat optimální model podnikání na základě porovnání s.r.o. a OSVČ. Návod bude koncipován jako přehledný a srozumitelný dokument obsahující nezbytné kroky od prvotního rozhodování, přes administrativní a právní náležitosti, až po samotnou realizaci a provoz ordinace.

Tato bakalářská práce tak přinese nejen teoretické zhodnocení podnikatelských forem v dentální hygieně, ale také praktický návod pro budoucí podnikatele, který jim usnadní vstup do podnikání a pomůže minimalizovat potenciální rizika a překážky.

2.2. Materiál a metodika

Tato práce byla vypracována na základě analýzy odborných zdrojů, platné legislativy a praktických postupů týkajících se založení soukromé ordinace dentální hygieny v České republice. Základními materiály pro zpracování byly právní předpisy upravující poskytování zdravotních služeb, zejména zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, zákon č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních, a dále související vyhlášky a nařízení vlády definující hygienické, prostorové a technické požadavky na zdravotnická zařízení. Vedle legislativních dokumentů byly využity i odborné publikace z oblasti podnikání ve zdravotnictví, informace ze státních portálů, zkušenosti z praxe a konzultace s odborníky.

Metodologicky byla práce postavena na komparativní analýze dvou podnikatelských forem, které jsou relevantní pro poskytování zdravotních služeb v oboru dentální hygieny – podnikání fyzické osoby jako osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ) a podnikání prostřednictvím právnické osoby formou společnosti s ručením omezeným (s.r.o.). Pro účely srovnání byla sestavena SWOT analýza pro každou formu, která zohlednila následující klíčové aspekty: administrativní a právní náročnost zahájení činnosti, výše vstupních nákladů, rozsah právní odpovědnosti, flexibilita řízení ordinace, možnosti dalšího rozvoje, daňová specifika a provozní omezení.

V rámci analýzy byly rovněž zohledněny požadavky na technické a věcné vybavení ordinace, které byly čerpány z příslušných vyhlášek Ministerstva zdravotnictví (např. vyhláška č. 92/2012 Sb. a vyhláška č. 306/2012 Sb.) a z praktických doporučení poskytovatelů zdravotnického vybavení.

Součástí výzkumné části práce bylo rovněž vytvoření praktického výstupu ve formě informační brožury. Ta slouží jako přehledný návod krok za krokem pro založení ordinace dentální hygieny ve formě OSVČ. Brožura vychází z provedené analýzy a sumarizuje základní legislativní a administrativní požadavky, doplněné o praktické rady a doporučení pro začínající dentální hygienistky a hygienisty.

2.3. SWOT analýza

2.3.1. SWOT analýza pro osobu samostatně výdělečně činnou

Silné stránky (Strengths):

- Jednoduchost a rychlost založení: Založení živnosti je administrativně méně náročné a rychlejší proces ve srovnání se zakládáním s.r.o.
- Nižší náklady na založení: Není potřeba základního kapitálu; náklady na zahájení podnikání jsou nižší.
- Flexibilita v rozhodování: Podnikatel má plnou kontrolu nad rozhodováním bez nutnosti konzultace se společníky.

Slabé stránky (Weaknesses):

- Neomezené ručení: OSVČ ručí za závazky celým svým osobním majetkem, což představuje vyšší riziko v případě finančních problémů.
- Daňová zátěž: Povinnost platit 15% daň z příjmu fyzických osob a odvody na sociální a zdravotní pojištění; možnosti daňové optimalizace jsou omezenější.
- Omezené možnosti růstu: Obtížnější přístup k větším zakázkám a omezené možnosti expanze podnikání.

Příležitosti (Opportunities):

- Rostoucí poptávka po dentální hygieně: Zvyšující se povědomí veřejnosti o důležitosti dentální hygieny může vést k nárůstu klientely.
- Možnost specializace: Nabídka specializovaných služeb může přilákat specifickou klientelu a odlišit se od konkurence. Mezi tyto služby může patřit například bělení zubů, aplikace dentálních

šperků nebo péče o pacienty s parodontologickými problémy. V rámci specializace je také možné navázat spolupráci se zubním lékařem, parodontologem či ortodontistou, čímž se rozšíří spektrum poskytovaných služeb a zlepší komplexnost péče o pacienta.

- Vzdělávací programy a certifikace: Absolvování odborných kurzů a získání certifikací může zvýšit konkurenceschopnost.

Hrozby (Threats):

- Legislativní změny: Možné změny v legislativě týkající se zdravotnických služeb mohou ovlivnit podmínky pro podnikání.
- Konkurence: Přítomnost zavedených dentálních hygienistů a stomatologických ordinací může omezit získávání nových klientů.
- Ekonomická nestabilita: Ekonomické výkyvy mohou ovlivnit ochotu klientů investovat do preventivní péče.

2.3.2. SWOT analýza pro společnost s ručením omezeným

Silné stránky (Strengths):

- Omezené ručení: Společníci ručí za závazky společnosti pouze do výše nesplaceného základního kapitálu, což snižuje osobní riziko.
- Lepší image a důvěryhodnost: S.r.o. může působit profesionálněji a důvěryhodněji na klienty a obchodní partnery.
- Možnosti daňové optimalizace: Lepší možnosti daňového plánování a optimalizace zisků.

Slabé stránky (Weaknesses):

- Vyšší náklady a složitost při založení: Založení s.r.o. vyžaduje základní kapitál a je administrativně náročnější.

- Povinnost vést účetnictví: Nutnost vést podvojný účetnictví a dodržovat přísnější účetní standardy.
- Administrativní zátěž: Více administrativních povinností, jako je podávání pravidelných zpráv a vedení valných hromad.

Příležitosti (Opportunities):

- Možnost přilákání investorů: Struktura s.r.o. umožňuje vstup nových společníků a investorů pro expanzi podnikání.
- Rozšíření služeb: Možnost nabízet širší spektrum služeb a zaměstnávat další odborníky.
- Větší zakázky: Schopnost ucházet se o větší zakázky a spolupráce s korporátní klientelou.

Hrozby (Threats):

- Změny v legislativě: Právní předpisy týkající se zdravotnických zařízení a podnikání mohou ovlivnit provoz společnosti.
- Finanční rizika: Nesprávné finanční řízení může vést k platební neschopnosti a insolvenčnímu řízení.
- Tržní konkurence: Silná konkurence na trhu dentální hygieny může omezit růst společnosti.

2.4. Výsledky

2.4.1. SWOT analýza

Na základě provedené SWOT analýzy vyplývá, že volba mezi podnikáním jako OSVČ nebo prostřednictvím s.r.o. závisí na individuálních cílech podnikatele, jeho finančních možnostech a ochotě podstoupit administrativní zátěž. OSVČ představuje jednodušší a finančně méně náročnou možnost, která je vhodná zejména pro jednotlivce, kteří chtějí podnikat samostatně, bez nutnosti zaměstnávat další pracovníky či rozšiřovat svůj podnik. Výhodou je nižší počáteční investice, méně

administrativy a možnost využití paušálních výdajů, což může být ekonomicky výhodné při nižších příjmech. Na druhou stranu, nevýhodou je neomezená osobní odpovědnost, což znamená, že podnikatel ručí za své závazky celým svým osobním majetkem. Dále je zde také omezená důvěryhodnost pro větší klienty a složitější přístup k externím financím.

Naopak podnikání prostřednictvím s.r.o. je výhodnější pro ty, kteří plánují dlouhodobý růst, rozšíření podniku či zaměstnávání dalších osob. Tato forma podnikání přináší větší právní ochranu, protože podnikatel neručí celým svým majetkem, ale pouze do výše svého vkladu. Společnost s ručením omezeným je také považována za stabilnější a důvěryhodnější subjekt pro obchodní partnery, banky a pojišťovny. Mezi nevýhody patří vyšší náklady na založení, nutnost vést podvojně účetnictví a obecně vyšší administrativní zátěž. S.r.o. však nabízí lepší možnosti daňové optimalizace, zejména při vyšších příjmech, a umožňuje efektivnější strategii rozvoje podniku.

Celkově lze říci, že pokud chce podnikatel v oblasti dentální hygieny podnikat s co nejnižšími náklady a administrativními požadavky, přičemž neplánuje výrazný růst a rozšiřování podnikání, je pro něj OSVČ vhodnější variantou. Pokud má však ambice vybudovat větší praxi s možností zaměstnávání dalších osob, rozšíření služeb nebo většího právního krytí, je vhodnější založit s.r.o. Výběr optimální formy podnikání tak závisí především na dlouhodobých podnikatelských cílech a individuálních preferencích podnikatele. Obecně však v oblasti dentální hygieny vychází jako praktičtější a výhodnější varianta OSVČ.

2.4.2. Brožura

Součástí této bakalářské práce je rovněž praktická informační brožura, která je přiložena jako příloha. Byla vytvořena jako podpůrný materiál pro dentální hygienistky/hygienisty uvažující o zahájení vlastní praxe formou nestátního zdravotnického zařízení. Cílem brožury je

nabídnout přehledný, srozumitelný a prakticky zaměřený návod, který krok za krokem provede čtenáře všemi důležitými oblastmi spojenými se založením soukromé ordinace dentální hygieny.

Brožura vychází z teoretických poznatků uvedených v této práci a je rozčleněna do tematických celků, které reflektují klíčové aspekty podnikání v tomto oboru. Obsahuje informace o výběru vhodné právní formy, přehled administrativních povinností, požadavky na hygienu a technické vybavení ordinace, ale také základní přehled legislativních předpisů, které se k provozování dentální praxe vztahují. Dále se brožura věnuje praktickým otázkám, jako jsou požadavky na zdravotnickou dokumentaci, komunikace s úřady či doporučení týkající se marketingu a oslovování pacientů.

Vytvořením této brožury bylo cílem poskytnout budoucím podnikatelům v oblasti dentální hygieny nástroj, který usnadní orientaci ve složité legislativě a praktických náležitostech podnikání, a podpoří tak jejich hladký vstup do samostatné praxe.

2.5. Založení praxe dentální hygieny jako osoba samostatně výdělečně činná

Založení soukromé praxe dentální hygienistky/hygienisty formou osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ) je jednou z nejčastějších forem vstupu do podnikání v oblasti dentální hygieny. Tento model je vhodný zejména pro jednotlivce, kteří plánují provozovat praxi samostatně a bez složité organizační struktury. Následující kroky přibližují proces založení takové praxe v souladu s platnou legislativou České republiky.

1. Získání odborné způsobilosti

Prvním krokem je získání odborné způsobilosti k výkonu povolání dentální hygienistky/hygienisty. Tato způsobilost je definována zákonem č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních. Pro získání

této způsobilosti je nutné úspěšně absolvovat akreditovaný studijní program v oboru dentální hygiena, který je realizován na vyšších odborných školách nebo vysokých školách. Absolventi těchto oborů získávají titul DiS. nebo Bc. Po dokončení studia je nutné požádat Ministerstvo zdravotnictví o vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, které je nezbytné pro samostatný výkon činnosti.

2. Získání živnostenského oprávnění

Dalším krokem je získání živnostenského oprávnění, konkrétně pro vázanou živnost „Poskytování zdravotních služeb“. Ohlášení živnosti se provádí na příslušném živnostenském úřadě. K tomu je nutné splnit všeobecné podmínky stanovené v § 6 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), tedy dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům a bezúhonnost.

K samotnému ohlášení živnosti je nutné doložit následující dokumenty:

- platný občanský průkaz,
- doklad o odborné způsobilosti (včetně osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez dohledu),
- doklad o zaplacení správního poplatku (1 000 Kč),
- doklad prokazující právní důvod užívání prostor (např. nájemní smlouvu nebo výpis z katastru nemovitostí).

Po zapsání živnosti je fyzická osoba evidována jako OSVČ a může pokračovat v dalších krocích nezbytných pro zahájení činnosti.

3. Prostory pro zdravotnické zařízení

Pro výkon činnosti dentální hygieny je nutné disponovat vhodnými prostory, které musí splňovat obecné požadavky na zdravotnická zařízení.

Tyto požadavky jsou stanoveny ve vyhlášce č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení. V teoretické části práce byly uvedeny příklady požadovaného vybavení, jako je například dostatečné větrání, denní osvětlení, hygienické zázemí a samostatná čekárna pro pacienty.

Kromě obecných požadavků existují i specifické podmínky pro pracoviště dentální hygieny, které se týkají například počtu místností, zajištění sterilizace nástrojů, přístrojového vybavení a zásobování vodou. Prostory musí být také přístupné osobám se sníženou schopností pohybu.

4. Kolaudace zdravotnického zařízení

Před zahájením provozu je nutné, aby prostory ordinace prošly řádnou kolaudací jako zdravotnické zařízení. Tento proces spadá do kompetence místně příslušného stavebního úřadu. V rámci kolaudačního řízení je třeba předložit vyjádření několika dotčených institucí, jako jsou:

- Krajská hygienická stanice,
- Hasičský záchranný sbor,
- Orgán ochrany životního prostředí,
- Orgán ochrany památek (je-li relevantní),
- zástupci osob se zdravotním postižením (v případě přístupnosti budovy).

Po splnění všech technických, hygienických a bezpečnostních požadavků vydá stavební úřad kolaudační souhlas, který je podmínkou pro další administrativní kroky.

4. Provozní řád

Každé zdravotnické zařízení musí mít zpracovaný a schválený provozní řád, který upravuje vnitřní fungování ordinace. Vzor tohoto dokumentu obvykle poskytuje krajská hygienická stanice, která jej

zároveň schvaluje. Obsah provozního řádu se může mírně lišit v závislosti na požadavcích konkrétní krajské hygienické stanice, avšak zpravidla zahrnuje:

- rozsah a druh poskytovaných zdravotních služeb,
- provozní dobu ordinace,
- způsob zajištění dezinfekce, sterilizace a likvidace odpadu,
- řešení krizových situací a havárií,
- informace o ochraně osobních údajů pacientů.

Schválený provozní řád je povinnou přílohou žádosti o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb.

6. Získání oprávnění k poskytování zdravotních služeb

Po získání živnostenského oprávnění, kolaudačního souhlasu a schváleného provozního řádu je nutné podat žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Tuto agendu spravuje odbor zdravotnictví příslušného krajského úřadu. Podání žádosti podléhá správnímu poplatku (aktuálně 1 000 Kč).

K žádosti je třeba doložit:

- doklady o odborné způsobilosti a bezúhonnosti žadatele,
- výpis ze živnostenského rejstříku,
- datum plánovaného zahájení poskytování zdravotních služeb,
- prohlášení o věcném a technickém vybavení ordinace,
- doklad o právním vztahu k prostorám (nájemní smlouva, výpis z katastru nemovitostí),
- rozhodnutí o schválení provozního řádu.

Po schválení všech náležitostí krajský úřad vydá rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení.

7. Uzavření pojistných smluv

Každá OSVČ poskytující zdravotní služby je povinna uzavřít pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání, což je upraveno zákonem č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách. Kromě povinného pojištění je doporučeno uzavřít i dobrovolná pojištění, například pojištění proti vloupání, vandalismu, poškození vybavení nebo přerušení provozu z důvodu havárie či živelné události.

Podnikání v oboru dentální hygieny formou OSVČ přináší řadu výhod i určitá rizika. Mezi hlavní výhody patří relativně jednoduchý proces založení, nižší vstupní náklady a větší míra samostatnosti a flexibility – hygienistka/hygienista si sama/sám určuje pracovní dobu, ceny služeb i rozsah poskytované péče. Tato forma podnikání je navíc administrativně méně náročná než například založení společnosti s ručením omezeným.

Na druhou stranu je třeba počítat s tím, že OSVČ ručí za své závazky celým svým majetkem, a tedy nese veškerá podnikatelská rizika sama. Rovněž je zcela zodpovědná za dodržování všech legislativních, hygienických i provozních podmínek. Podnikání jako OSVČ tak vyžaduje nejen odborné znalosti a dovednosti, ale i určitou míru administrativní zdatnosti a podnikatelského myšlení.

8. Cenotvorba

Zdravotnická zařízení se řídí věcně usměrňovanými cenami dle zákona č. 526/1990 Sb. a vyhl. č. 450/2009 Sb. Cena výkonů musí být doložitelně spočítána a dokumentována. Ceníky musí být pacientům dostupné na vyžádání. Správně nastavená cenotvorba je základem pro udržitelný provoz.

2.6. Založení praxe dentální hygieny jako společnosti s ručením omezeným

Založení praxe ve formě společnosti s ručením omezeným (s.r.o.) přináší řadu výhod i nevýhod, které je třeba zvážit již na začátku podnikání. Mezi hlavní přednosti patří omezené ručení společníka pouze do výše nesplaceného vkladu, snadná převoditelnost praxe včetně smluv a možnost zapojení více osob do podnikání. Na druhou stranu je s touto formou spojena povinnost vést podvojně účetnictví a vyšší administrativní i finanční náročnost při jejím založení a provozu. Výběr této právní formy tak vyžaduje důkladné plánování, přípravu a kvalitní administrativní zázemí.

1. Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky/hygienisty

Dle § 17 zákona č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických povoláních, se odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky/hygienisty získá absolvováním akreditovaného studijního oboru. Jedná se o bakalářský studijní program nebo diplomovaného specialistu. Podmínky jsou přesně definovány v uvedeném zákoně.

2. Založení společnosti s ručením omezeným (s.r.o.)

a) Zajištění notářského zápisu – sepisuje se zakladatelský dokument (zakladatelská listina nebo společenská smlouva). Je třeba znát obchodní firmu (název), sídlo, předmět podnikání, seznam společníků, výši základního kapitálu (není zákonem stanovena, minimální vklad je 1 Kč). Odměna notáře činí přibližně 10 000 Kč.

b) Po vyhotovení notářského zápisu je nutno zřídit účet u banky, obstarat souhlas vlastníka nemovitosti s umístěním sídla a kontaktovat finanční úřad.

- c) Podání návrhu na obchodní rejstřík – je spojeno s úhradou správního poplatku ve výši 6 000 Kč. Okamžikem zápisu do rejstříku společnost vzniká.

3. Registrace u příslušných správních orgánů

Registrace je nutná u finančního úřadu (daň z příjmů právnických osob, silniční daň, DPH – dobrovolně), zdravotní pojišťovny (při zaměstnávání zaměstnanců) a OSSZ (rovněž v případě zaměstnávání). Registrace musí být provedena do 15 dní od vzniku společnosti.

4. Prostory pro zdravotnické zařízení

Musí odpovídat zákonu o minimálních požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení (vyhl. č. 92/2012 Sb.).

Zajištění (re)kolaudace na zdravotnické zařízení:

- a) Vypracování rámcového projektu s dispozičním plánem, popisem podlah, rozměstěním prostor a funkcí jednotlivých částí.
- b) Schválení projektu příslušnou pracovníci městské části, případně odstranění nedostatků.
- c) Vydání stanoviska stavebního úřadu ke změně užívání prostor. Pokud prostory nevyhovují, musí být provedeny stavební úpravy.

5. Vybavení ordinace dentální hygieny

Dle vyhl. č. 92/2012 Sb. musí být zajištěno věcné a technické vybavení. Lze ho zakoupit či pronajmout a je také vhodné promyslet financování. Kromě povinného vybavení je nutné počítat s nábytkem, IT technikou, nástroji a dalším vybavením.

6. Ustanovení odborného zástupce

Právnícké osobě lze udělit oprávnění k poskytování zdravotních služeb pouze v případě ustanovení odborného zástupce (OZ), který řídí odbornou činnost zařízení. Musí mít pracovněprávní vztah s poskytovatelem a svou funkci vykonávat v potřebném rozsahu. Prohlášení OZ obsahuje souhlas s funkcí a potvrzení, že neexistují překážky dle § 14 zákona o zdravotních službách.

7. Provozní řád nestátního zdravotnického zařízení

Vzorem mohou být materiály krajských hygienických stanic. Provozní řád se člení na: identifikaci pracoviště, provozní dobu, zaměření, personální obsazení, prostorové členění, vybavení, hygienická a protiepidemická opatření. Doporučuje se schválení KHS. Je povinnou přílohou k žádosti o oprávnění. Věnuje se také odpadu dle vyhl. č. 8/2021 Sb.

8. Žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

Podává se na příslušný krajský úrad. Formuláře jsou dostupné online. Přílohy zahrnují: doklad o zřízení PO, datum zahájení, doklad o prostorech (např. nájemní smlouva, kolaudační souhlas), čestné prohlášení o vybavení, provozní řád (a jeho schválení KHS), personální zajištění, prohlášení OZ, doklad o způsobilosti, bezúhonnost statutárních osob, případně povolení k pobytu (pro cizince). Správní poplatek činí 1 000 Kč.

9. Pojištění odpovědnosti za škodu

Dle § 45 odst. 2 písm. n) zákona o zdravotních službách je nutno uzavřít pojištění odpovědnosti za škodu v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb. Smlouva musí být uzavřena před zahájením činnosti

a doručena úradu do 15 dní. Doporučuje se zvážit i další druhy pojištění (prostor, vybavení, nemoc, újma apod.).

10. Registrační karta nestátního zdravotnického zařízení

Po vydání rozhodnutí o oprávnění krajský úrad zasílá informaci ÚZIS. Ten vyzve poskytovatele k vyplnění registrační karty. Následně dojde k zařazení do oficiální databáze.

11. Označení ordinace

Ordinace musí být viditelně označena. Označení obsahuje obchodní firmu (název PO), IČO, provozní a ordinační dobu.

12. Cenotvorba

Zdravotnická zařízení se řídí věcně usměřovanými cenami dle zákona č. 526/1990 Sb. a vyhl. č. 450/2009 Sb. Cena výkonů musí být doložitelně spočítána a dokumentována. Ceníky musí být pacientům dostupné na vyžádání. Správně nastavená cenotvorba je základem pro udržitelný provoz.

2.7. Diskuse

Zpracování této bakalářské práce přineslo hlubší porozumění procesu zakládání soukromé ordinace dentální hygieny v České republice. Práce ukázala, že tento proces je poměrně komplexní a vyžaduje důkladnou znalost právních předpisů, hygienických požadavků i organizačních a administrativních náležitostí. Podrobnou analýzou jednotlivých kroků vedoucích k otevření nestátního zdravotnického zařízení bylo potvrzeno, že správné nastavení podnikatelského záměru je zásadním předpokladem pro úspěšné zahájení činnosti.

SWOT analýza porovnávající podnikání formou fyzické osoby podnikající jako OSVČ a právnické osoby typu s.r.o. poskytla cenné poznatky o výhodách a nevýhodách obou forem. Analýza ukázala, že pro začínající dentální hygienistky/hygienisty je z pohledu administrativní jednoduchosti, nižších počátečních investic a vyšší flexibility výhodnější podnikat jako OSVČ. Naopak právní forma s.r.o. se jeví jako vhodnější v případech, kdy je zamýšleno zaměstnávání většího počtu zaměstnanců, rozšíření služeb nebo zajištění vyšší míry právní ochrany majetku podnikatele.

Významným přínosem práce bylo sestavení praktické informační brožury, která shrnuje klíčové kroky vedoucí k založení vlastní praxe a poskytuje dentálním hygienistům strukturovaný návod pro orientaci v legislativních a administrativních povinnostech. Vytvořená brožura reflektuje nejen legislativní požadavky, ale i praktické zkušenosti a potřeby praxe. Její struktura umožňuje jednoduché vyhledávání potřebných informací a může tak sloužit nejen jako podpora při založení praxe, ale i jako metodická pomůcka v budoucí profesní činnosti.

Při zpracování práce bylo zjištěno, že neexistuje jednotná metodická příručka přímo zaměřená na založení soukromé ordinace dentální hygieny, což může být pro začínající podnikatele v tomto oboru určitou překážkou. Tento fakt podtrhuje význam práce a vytvořené brožury, která může přispět k lepší orientaci v legislativních povinnostech a snížit administrativní zátěž při vstupu na trh.

Získané poznatky rovněž ukázaly, že v oblasti dentální hygieny je klíčové nejen splnění právních a hygienických podmínek, ale také efektivní plánování finančních nákladů a nastavení správné strategie rozvoje praxe. Z hlediska dlouhodobého udržení na trhu se jeví jako důležité nejen kvalitní poskytování služeb, ale také schopnost přizpůsobovat se legislativním změnám a požadavkům pacientů.

Celkově lze říci, že práce přispěla k systematickému zmapování problematiky zakládání soukromé praxe dentální hygieny a může sloužit jako inspirace či podpůrný materiál nejen pro jednotlivce plánující vstup do oboru, ale i pro vzdělávací instituce či profesní organizace v oblasti dentální hygieny.

Závěr

Bakalářská práce se zaměřila na problematiku založení soukromé ordinace dentální hygieny v České republice. Na základě zhodnocení platné legislativy, prostorových a hygienických požadavků a administrativních náležitostí byly identifikovány klíčové kroky pro úspěšné zahájení samostatné praxe v oboru dentální hygieny.

Srovnávací SWOT analýza dvou podnikatelských forem – fyzické osoby podnikající jako OSVČ a právnické osoby s.r.o. – ukázala, že forma OSVČ vykazuje řadu výhod, zejména z hlediska administrativní jednoduchosti, nižších vstupních nákladů a vyšší flexibility. Tato forma se tak jeví jako vhodnější varianta pro začínající dentální hygienistky/hygienisty, kteří plánují otevřít vlastní ordinaci.

Výstupem práce je kromě teoretické části také praktická informační brožura (viz Příloha 1), která poskytuje přehledný návod krok za krokem, jak ordinaci založit. Tato brožura byla navržena s cílem vytvořit snadno srozumitelný a praktický materiál, který může usnadnit orientaci v legislativních požadavcích i praktických aspektech podnikání ve zdravotnictví.

Práce tak naplnila svůj záměr nejen popisem jednotlivých kroků vedoucích k otevření ordinace, ale i praktickým přínosem pro cílovou skupinu čtenářů. Výsledky mohou sloužit jako základ pro další odborné

diskuse, případně jako inspirace pro metodickou podporu budoucích podnikatelů v oblasti dentální hygieny.

Souhrn

Práce se zaměřuje na problematiku založení soukromé ordinace dentální hygieny (DH) v České republice. Mapuje právní rámec, hygienické požadavky, prostorové nároky a administrativní kroky potřebné k otevření nestátního zdravotnického zařízení. Součástí je rovněž rozbor podnikatelských forem, přičemž důraz je kladen zejména na srovnání fyzické osoby podnikající jako OSVČ a právnické osoby typu s.r.o.

Cíl: Cílem práce bylo vyhodnotit vhodnost dvou vybraných forem podnikání pro výkon dentální hygieny a vytvořit praktickou informační brožuru, která by sloužila jako vodítko pro založení vlastní ordinace dentální hygieny ve formě OSVČ.

Metodika: Byla vyhotovena SWOT analýza dvou podnikatelských forem: fyzické osoby podnikající jako OSVČ a právnické osoby typu s.r.o. a to na základě studia odborné literatury, legislativních podkladů a posouzení jednotlivých aspektů podnikání v oblasti dentální hygieny. Analýza zohledňovala administrativní náročnost, finanční náklady, míru odpovědnosti, flexibilitu podnikání, možnosti dalšího rozvoje i srovnávací analýzu právních a provozních požadavků.

Výsledky: Forma OSVČ je z hlediska administrativní jednoduchosti, flexibilního řízení, nižších počátečních nákladů a snadnějšího pro vstup na trh a výhodnější zejména pro začínající dentální hygienistky/hygienisty. Právní forma s.r.o. s sebou nese vyšší organizační a administrativní náročnost, a to především v počáteční fázi podnikání. Založení společnosti vyžaduje více formálních kroků, rozsáhlejší dokumentaci a časově i finančně náročnější proces zápisu do obchodního rejstříku, než je tomu u podnikání formou OSVČ.

Výstupem práce je praktická brožura, která slouží jako přehledný návod krok za krokem pro založení vlastní ordinace DH ve formě OSVČ.

Závěr: Výsledky potvrzují, že podnikání ve formě OSVČ je v profesi dentální hygienistky/hygienisty efektivnější a z hlediska vedení praxe představuje často nejvhodnější volbu. Vytvořená brožura může napomoci dentální hygienistce/hygienistovi při založení vlastní praxe a usnadnit vstup do podnikání.

Summary

The thesis focuses on the issue of establishing a private dental hygiene (DH) practice in the Czech Republic. It outlines the legal framework, hygiene requirements, spatial demands, and administrative steps necessary to open a non-state healthcare facility. The work also includes an analysis of different business forms, with particular emphasis on comparing a self-employed individual (OSVČ) and a limited liability company (s.r.o.).

Objective: The aim of this thesis was to evaluate the suitability of two selected business forms for the practice of dental hygiene and to create a practical informational brochure that serves as a step-by-step guide for establishing a private DH practice in the form of a self-employed person.

Methodology: A SWOT analysis was conducted for the two business forms: a self-employed individual (OSVČ) and a limited liability company (s.r.o.). The analysis was based on the study of professional literature, legislative documents, and an evaluation of various aspects of business in the field of dental hygiene. The comparison took into account administrative complexity, financial costs, degree of liability, business flexibility, potential for further development, as well as legal and operational requirements.

Results: From the perspective of administrative simplicity, flexible management, lower start-up costs, and easier market entry, the OSVČ form proves to be more advantageous, especially for aspiring dental hygienists. In contrast, the legal form of a limited liability company is associated with higher organizational and administrative complexity, particularly during the initial stages of the business. Establishing

a company requires more formal steps, more extensive documentation, and a more time- and cost-consuming process of registration in the Commercial Register than starting a business as a self-employed individual.

Output: The main output of the thesis is a practical brochure that provides a clear and structured step-by-step guide for establishing a private DH practice in the form of OSVČ.

Conclusion: The findings confirm that self-employment is often the most effective and suitable business form for practicing dental hygiene. The created brochure may assist future dental hygienists in starting their own practice and facilitate their entry into the field of entrepreneurship.

Seznam použité literatury

[1] ČESKO. § 16 Vyhláška Zákona č. 55/2011 Sb. – vyhláška o činnostech zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-55>

[2] Botticelli, Antonella Tani. *Dentální hygiena: Teorie a praxe*.

Quintessenz, 2002. ISBN 8090318118 /// WILKINS, E. *Clinical Practice of the Dental Hygienist*. Lippincott Williams and Wilkins, 2016. ISBN 1-4511-9311-4.

[3] ČESKO. Zákon č. 96/2004 Sb. – Zákon o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činnosti souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-96>

[4] Online. Dostupné z: <https://www.vysokeskoly.com/porovnani-oboru/?type=obory&dolt=add&value=47852>. [cit. 2024-11-20].

[5] ČESKO. § 420 Vyhláška Zákona č. 89/2012 Sb. – zákona občanského zákoníka. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>

[6] ČESKO. § 421 Vyhláška Zákona č. 89/2012 Sb. – zákona občanského zákoníka. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>

[7] ČESKO. § 45 Vyhláška Zákona č. 11/1998 Sb. – vyhláška o bakalářském studijním programu, ze zákona o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1998-111>

[8] *OBECNÁ INFORMACE O VYŠŠÍM ODBORNÉM VZDĚLÁVÁNÍ*. Online. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Dostupné

z: <https://www.vysokeskoly.com/porovnani-oboru/?type=obory&dolt=add&value=47852>. [cit. 2024-11-20].

[9] ČESKO. § 53 a § 55 o celoživotném vzdělávání, ze zákona č. 96/2004 Sb. – Zákon o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činnosti souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-96>

[10] SMIČKOVÁ, Klára a HOFŠTETROVÁ-KNOTKOVÁ, Michaela. *Celoživotní vzdělávání jako základ profesního rozvoje zdravotnických pracovníků*. 2024. Dostupné také z: <https://www.florence.cz/casopis/archiv-florence/>.

[11] VZDĚLÁVÁNÍ. Online. Dostupné z: <https://www.asociacedh.cz/vzdelavani>. [cit. 2024-11-20].

[12] JITKA, Srpková a ŘEHOŘ, Václav. *Základy podnikání*. Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3339-5.

[13] Drucker, Peter F. *Innovation and Entrepreneurship: Practice and Principles*. Harper & Row, 1985.

[14] Ivan Já, Petra Rydvalová, Miroslav Zížka, *INOVACE v malém a středním podnikání*, 1. vyd. Computer Press 2005. ISBN 80-251-0853-8.

[15] Say, J.-B. (1803). *Traité d'économie politique* [Digitální edice]. L'Edition numérique européenne. Dostupné z: https://books.google.cz/books/about/Traité_d_économie_politique.html?id=EEcSCwAAQBAJ&redir_esc=y

[16] Schumpeter, Joseph A. *The Theory of Economic Development: An Inquiry into Profits, Capital, Credit, Interest, and the Business Cycle*. Harvard University Press, 1934.

- [17] VON MISES, Ludwig. *Lidské jednání: pojednání o ekonomii*. Praha: Liberální institut. 2006. 959 s. ISBN 80-863-8945-6.
- [18] *Právní formy podnikání podrobně*. Online. Praha: Oeconomica, 2024. Dostupné z: <https://www.upgates.cz/a/pravni-formy-podnikani-podrobne-jake-existuji-a-kerou-si-vybrat>. [cit. 2024-11-26].
- [19] SLOUKA, David. *Vedení a marketing malých zdravotnických zařízení: příručka pro praxi*. Praha: Grada Publishing, 2017. 19 s. ISBN 978-80-271-0469-7. Dostupné také z: <https://www.bookport.cz/kniha/vedeni-a-marketing-malych-zdravotnickych-zarizeni-3780/>.
- [20] ČESKO. § 2 o živnosti, ze zákona č. 455/1991 Sb. – Zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455#cast4>
- [21] ČESKO. § 5 o subjektech oprávněných provozovat živnost, ze zákona č. 455/1991 Sb. – Zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455#cast4>
- [22] ČESKO. § 6 o všeobecných podmínkách provozování živnosti, ze zákona č. 455/1991 Sb. – Zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455#cast4>
- [23] ČESKO. § 7 o zvláštních podmínkách provozování živnosti, ze zákona č. 455/1991 Sb. – Zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455#cast4>
- [24] ČESKO. § 9 a § 10 o rozdělení živnosti a živnostenském oprávnění, ze zákona č. 455/1991 Sb. – Zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455#cast4>
- [25] ČESKO. § 23 a § 25 o živnostech volných a vázaných, ze zákona č. 455/1991 Sb. – Zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455#cast4>

- [26] ČESKO. § 45 o ohlašování živnosti, ze zákona č. 455/1991 Sb. – Zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455#cast4>
- [27] ČESKO. § 420 o ohlašování živnosti, ze zákona č. 89/2012 Sb. – Zákon občanský zákoník. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>
- [28] ČESKO. § 66 o zvláštních povinnostech při úpadku obchodní korporace, ze zákona č. 90/2012 Sb. – Zákon o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-90>
- [29] JAKE&JAMES. Ručení vlastním majetkem. Co to je a koho se týká? [online]. Dostupné z: <https://www.jake-james.cz/blog/ruceni-vlastnim-majetkem>. [cit. 2025-04-14].
- [30] ČESKO. Zákon č. 455/1991 Sb., zákon o živnostenském podnikání. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-455>
- [31] ČESKO. Zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-563#cast1>
- [31] IDOKLAD. Podnikání: OSVČ nebo s. r. o. – co je pro vás lepší? [online]. Praha: iDoklad, 2023 [cit. 2025-04-14]. Dostupné z: <https://www.idoklad.cz/blog/podnikani-osvc-nebo-s-r-o-co-je-pro-vas-lepsi>
- [32] SYNEK, Miloslav a kol. *Podniková ekonomika*. 5. přepracované a doplněné vydání. Praha: C.H. Beck, 2011. ISBN 978-80-7400-336-5.
- [33] KOPECKÝ, Martin. *Příručka pro podnikání* [online]. Praha: Hospodářská komora České republiky, 2018-02-01 [cit. 2025-04-18]. Dostupné z:

https://www.khkpce.cz/uploads/files/165_Obecná_příručka_pro_podnikatele_verze_únor_2018.pdf

[34] VICAN, Tomáš, Jiří VANĚK a Vratislav KOZÁK. *Formulace business strategie v oblasti zdravotnictví*. 1. vyd. Zlín: VeRBuM, 2012. 90 s. ISBN 978-80-87500-29-3.

[35] ČESKO. § 39 o podílu na likvidačním zůstatku, ze zákona č. 90/2012 Sb. – Zákon o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-90>

[36] ČESKO. § 142 o vkladu, ze zákona č. 90/2012 Sb. – Zákon o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-90>

[37] ČESKO. Zákon č. 89/2012 Sb., zákon občanský zákoník. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>

[38] ČESKO. § 8–13 části třetí o provozování nestátního zařízení, ze zákona č. 160/1992 Sb., zákona České národní rady o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-160>

[39] ČESKO. § 3 zákona č. 96/2004 Sb., zákona o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-96>

[40] ČESKO. § 1 zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>

[41] ČESKO. § 2 zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).

Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>

[42] ČESKO. § 5 o druzích zdravotní péče, zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>

[43] ČESKO. § 7 o ambulantní péči, zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>

[44] ČESKO. § 11 hlavy II, zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>

[45] ČESKO. Ustanovení části třetí zákona, o oprávnění k poskytování zdravotních služeb, zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372>

[46] ČESKO. Ustanovení části páté, o právech a povinnostech poskytovatele, zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372#cast2>

[47] ČESKO. § 45 o právech a povinnostech poskytovatele, zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372#cast2>

[48] ČESKO. Část šestá o zdravotnické dokumentaci a Národním zdravotnickém informačním systému, zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372#cast2>

[49] AVIATRIX s.r.o. *Vybavení do ordinací: řešení pro moderní zdravotní péči* [online]. Praha: Aviatrice s.r.o., [cit. 2025-01-22]. Dostupné z:

<https://aviatrix.cz/vybaveni-do-ordinaci/>

[50] ČESKO. Část šestá o zdravotnické dokumentaci a Národním zdravotnickém informačním systému, zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-92?citace=1>

[51] ČESKO. Příloha č. 1 k vyhlášce č. 92/2012 Sb., o požadavcích na technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-92>

[52] ČESKO. Příloha č. 2 k vyhlášce č. 92/2012 Sb., o požadavcích na technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-92>

[53] ČESKO. Příloha č. 4 k vyhlášce č. 306/2012 Sb., o požadavcích na technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-306#p8>

Přílohy

Příloha č. 1: Informační brožura

JAK ZALOŽIT ORDINACI DENTÁLNÍ HYGIENY (OSVČ)

OSVČ = osoba samostatně výdělečně činná

Brožura je určena pro studenty dentální hygieny a začínající hygienistky/hygienisty, kteří přemýšlejí o vlastní praxi. Pomůže vám zorientovat se v administrativě a usnadní první kroky k podnikání.

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA

Tato brožura vznikla jako součást bakalářské práce na téma Založení soukromé praxe dentální hygieny

Právní formy podnikání v České republice v oblasti dentální hygieny:

1) fyzická osoba - OSVČ = osoba samostatně výdělečně činná

2) právnická osoba - s.r.o. = společnost s ručením omezeným

OSVČ

VÝHODY

- nižší počáteční náklady
- nižší administrativní náročnost
- postačí vést daňovou evidenci namísto podvojného účetnictví

NEVÝHODY

- ručení celým svým majetkem
- omezené možnosti růstu
- ordinaci jako komplex nelze prodat či darovat

S.R.O.

VÝHODY

- ručení pouze do výše nesplacených vkladů na základním kapitálu
- snadná převoditelnost s.r.o. na jinou osobu
- možnost účastnit se více osob na podnikání

NEVÝHODY

- vyšší počáteční náklady
- povinnost vést podvojně účetnictví
- vyšší administrativní i finanční náročnost

Na základě provedené analýzy vyplývá, že pro výkon dentální hygieny je vhodnější forma podnikání jako OSVČ. Tato brožura se proto zaměřuje na postup a informace spojené se založením ordinace dentální hygieny právě v této formě podnikání.

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA

JAK ZALOŽIT ORDINACI DH (OSVČ) *krok za krokem*

- 1** ZÍSKANÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI
- 2** ZÍSKANÍ ŽIVNOSTENSKÉHO OPRÁVNĚNÍ
- 3** PROSTORY PRO ZDRAVOTNICKÉ ZAŘÍZENÍ
- 4** KOLAUDACE ZDRAVOTNICKÉHO ZAŘÍZENÍ
- 5** PROVOZNÍ ŘÁD
- 6** ZÍSKANÍ OPRÁVNĚNÍ K PROVOZOVÁNÍ
NESTÁTNÍHO ZDRAVOTNICKÉHO ZAŘÍZENÍ
- 7** POJISTNÉ SMLOUVY
- 8** CENOTVORBA
- 9** OZNAČENÍ ORDINACE

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA

1

ZÍSKANÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI

- VŠ/VOŠ vzdělání v oboru dentální hygiena

2

ZÍSKANÍ ŽIVNOSTENSKÉHO OPRAVNĚNÍ

- KDE?

živnostenský úřad

- splnění všeobecných podmínek
 - plná svéprávnost
 - trestní bezúhonnost
- ohlášení živnosti (odborná způsobilost)
 - podmínka VOŠ/VŠ vzdělání
- co je potřeba:
 - občanský průkaz
 - doklad o odborné způsobilosti
 - doklad prokazující právní původ pro užívání prostor
 - doklad o zapacení správního poplatku

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA

3

PROSTORY PRO ZDRAVOTNICKÉ ZAŘÍZENÍ

- všeobecné podmínky podle vyhlášky č. 92/2012 Sb.
- zvláštní požadavky pro povolání dentální hygienistky/hygienisty :
 - a) stomatologická souprava s křeslem
 - b) vyšetřovací svítidlo
 - c) plivátko
 - d) přívod stlačeného vzduchu a odsávání

4

KOLAUDACE ZDRAVOTNICKÉHO ZAŘÍZENÍ

- KDE?
 - 📍 Stavební úřad
- obstarání vyjádření institucí:
 - Krajská hygienická stanice - žádost o stanovisko k hygienickým podmínkám
 - Hasičský záchranný sbor České republiky - žádost na krajské stanici nebo online formou
 - Svaz invalidů
 - orgán ochrany životního prostředí
- vydání/získání kolaudačního souhlasu = schválení prostor pro zdravotnické zařízení

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA

5 PROVOZNÍ ŘÁD

- vzor může poskytnout Krajská hygienická stanice
- musí obsahovat prostorové členění, pravidla provozu, ordinační dobu, hygienické podmínky, a další

-> schvaluje Krajská hygienická stanice

-> schválený provozní řád je **povinnou přílohou** žádosti o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

6 ZÍSKANÍ OPRAVNĚNÍ K PROVOZOVÁNÍ NESTÁTNÍHO ZDRAVOTNICKÉHO ZAŘÍZENÍ

- KDE?

 Krajský úřad (KÚ)

- zaplacení správního poplatku (1 000kč)

- potřebné:

- doklad o způsobilosti
- doklad o bezúhonnosti
- doklad o založení živnosti
- datum zahájení poskytování zdravotních služeb
- prostory ZZ - výpis z katastru nemovitostí/nájemní smlouva + kolaudační rozhodnutí
- prohlášení o technickém a věcném vybavení ordinace
- rozhodnutí o schválení provozního řádu
- povolení k pobytu (cizinci mimo EU)

- po schválení = získání oprávnění k provozování nestátního zdravotnického zařízení

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA

7

POJISTNÉ SMLOUVY

povinné:

- pojištění odpovědnosti za škodu
 - § 45 - dle zákona o zdravotních službách

doporučené:

- pojištění vlastní ordinace (vloupání, zničení)
- pojištění pro případ nemoci

8

CENOTVORBA

- cenové kalkulace jsou povinné pro všechna zdravotnická zařízení
- věcně usměrňované ceny → závazný postup při tvorbě ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny
- ceník musí být dostupný na vyžádání

9

OZNAČENÍ ORDINACE

- jméno a příjmení (+titul)
- IČO
- údaj o provozní a ordinační době

ZAHÁJENÍ PROVOZU ORDINACE

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA

Důležité zákony:

- **Zákon č. 258/2000 Sb.** - Zákon o ochraně veřejného zdraví
- **Vyhláška č. 306/2012 Sb.** - Vyhláška o podmínkách předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a o hygienických požadavcích na provoz zdravotnických zařízení a vybraných zařízení sociálních
- **Vyhláška č. 273/2021** - Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady
- **Zákon č. 372/2011** - Zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách)
- **Zákon č. 95/2004 Sb.** - Zákon o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta
- **Vyhláška č. 92/2012** - Vyhláška o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče

Přeji vám hodně úspěchů na vaší profesní cestě a ať se vám splní váš sen o samostatné praxi!

Autor: Kohútová Zuzana, BDHA